Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

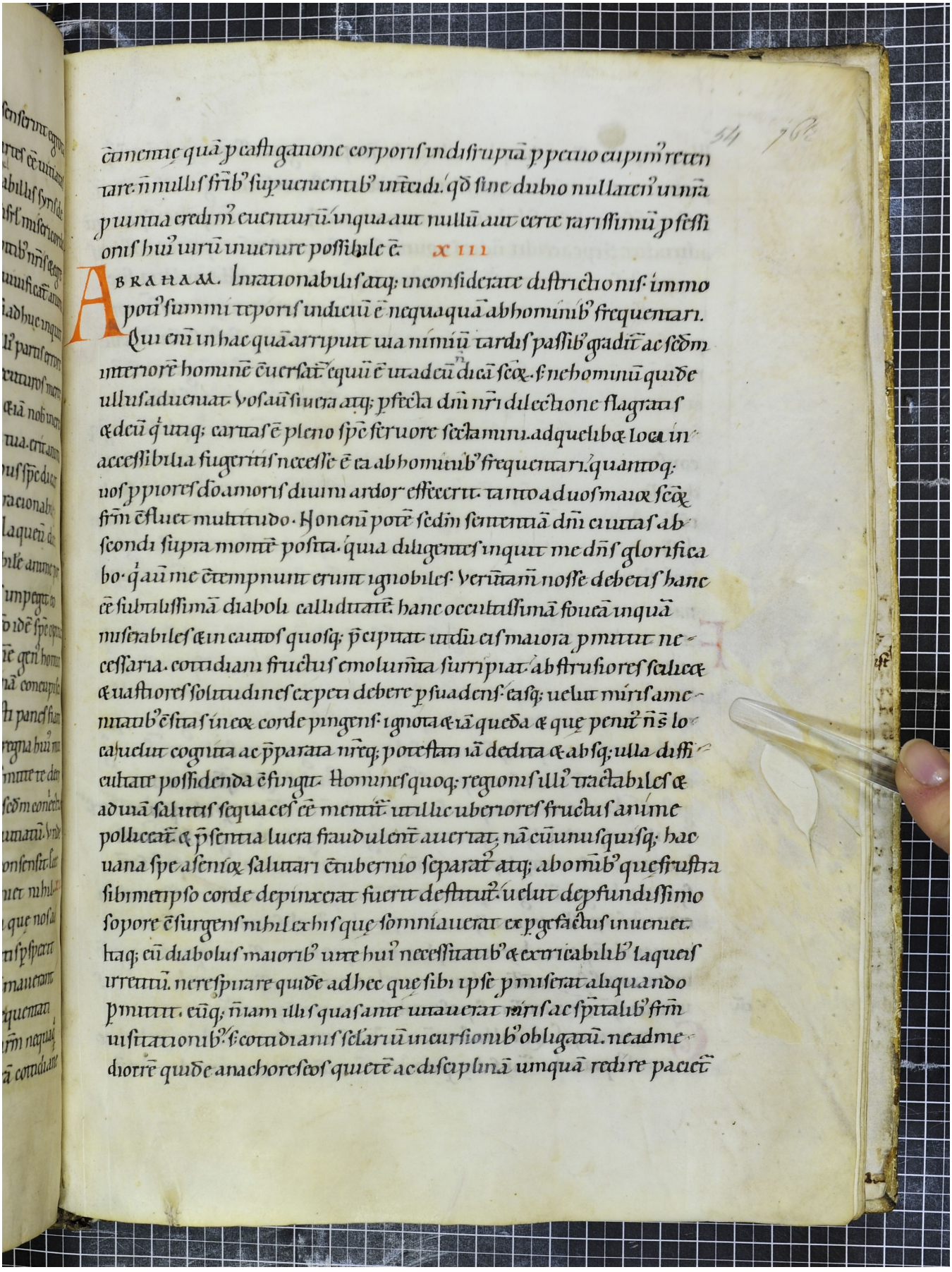

cauenmꝫ quã ꝑ caſtigatione corporis indiſciplinã ꝑpetuo capiam̃ recu
rare ñ nulli⁹ frib⁹ ſupuenientib⁹ uitijs. qđ ſine dubio nullatenꝰ unq̃
ꝑfecta credim̃ cuenturũ. unqua aut nullũ aut certe rariſſimũ ꝑfecti
onis huiꝰ uirtutũ inuenire poſſibile ẽ. XIII

ABRAHAM. Irrationabiliſq; inconſiderate diſtrictionis. immo
potiꝰ ſummi creatoris iudicium ẽ nequaquã abhominib⁹ frequentari.
Qui cũ in hac quã arripuit uia nimiũ tardiſ paſſib⁹ gradib⁹ ac ſecũm
interiorẽ hominẽ cuerſat̃ equũ ẽ uti ad eũ dicã ſcꝛa. ſi nec hominũ quide
ullus aduenat. Voſq; ſuperna atq; ꝑfecta dñi nr̃i dilectione flagrans
ac deũ q̃ utq; carnaſ ẽ pleno ſpe feruore ſectamini. adquelibꝫ loca in
acceſſibilia fugeritis neceſſe ẽ ea abhominib⁹ frequentari. quamoq;
uos ꝑ profectꝰ dei amoris diuini ardor effecerit. tamen ad uos maior ſcꝛa
firmẽ cõfluet multitudo. Hoc enim potiꝰ ſecũm ſententiã dñi euitaſ ab
ſcondi ſupra montẽ poſita. quia diligentes inquit me dñs glorifica
bo. q̃ aũ me ẽtemnunt erunt ignobiles. Veritatẽ noſſe debetis hanc
cẽ ſubtiliſſimã diaboli calliditatẽ. hanc occultiſſimã fouẽã unquã
miſerabiles ac in cautos quoſq; ꝑcipiat. uidi ego maiora ꝑmittit ne
ceſſaria. cotidiani fructus emolumenta ſurripiat. ab ſtrictiores ſaluꝫ
ac uaſtiores ſolitudines exꝑti debere perſuadens. taſq; uelut mirifa
mmanib⁹ ẽ ſtas in ore corde pingens. ignota ac ea quedã ac que penitꝰ ñ ſ lo
cabulum cognita ac ꝑparata mireq; poſſeſſa ꝛ dedita ac abſq; ulla diffi
cultate poſſidenda ẽ fingit. Homines quoq; regionis illi⁹ tractabiles ac
ad uã ſalutis ſequaces cẽ memorat. ut illuc uberioris fructus animꝫ
pollicetat̃ ac ꝑ ſenectã lucra fraudulent̃ auertat. nã cũ unuſquiſq; hac
uana ſpe aſentiꝫ ſaluari cenobio ſeparat̃ atq; ab omib⁹ que ſtruſtra
ſibi metipſo corde depinxerat fuerit deſtitut̃. uelut de profundiſſimo
ſopore ẽ ſurgens. nihil ex his que ſomniauerat ex ꝑte actũ inuenit.
hanc; cũ diabolus maioribꝫ ut̃e huiꝰ neceſſitatib⁹ ac exercitabilib⁹ laqueis
irretiri. nereſpirare quide ad hec que ſibi ipſe ꝑ miſerat aliquando
ꝑmittit. cuiq; nam illi ſua ſanctꝫ uita uacuerat niſi ac ſpiritalib⁹ firmi
uiſitationib⁹ ſi cotidianis ſclarijs incurſionib⁹ obligatus. ne admo
dicorẽ quide anachoreſeos quietẽ ac diſciplinã unquã redire pacet̃